

er. Hvad derimod angaaer de egentlige Communalbestyrelses-Forretninger, da er det jo udtalt i Udkastets § 5, 2det Stykke, at Formanden, foruden at lede Forhandlingerne og sørge for, at Beslutningerne rettelig tilføres Protokollen, fremdeles skal foranstalte, at Byraadets Beslutninger udføres. Det staaer der, forekommer det mig, med rene og aldeles bestemte Ord. Nu kan man mene, hvad man forresten vil, om Muligheden for et Byraads Formand, der ikke er Borgermester, til at kunne udføre Byraadets Beslutninger, men vist er det, at det har været Forudsætningen og er udtryffeligt udtalt, at Byraadets Formand skal udføre Byraadets Beslutninger, og det kan jo ikke oversees, hvorledes den historiske Gang har været af dette Spørgsmaal. Der blev ved 1ste Behandling af denne Lov fra forskjellige Sider fremsat den Fordring — en Fordring, der paastodes at være stemmende med hele den Udvikling af de kommunale Forhold, som vi nødvendigviis, overeensstemmende med Grundloven, maatte gaae imøde — at Byraadene selv skulde vælge deres Borgermestere. Da man i Udvalget nærmere kom til at undersøge dette Spørgsmaal, maatte man erkjende, at Borgermesterens Forretninger ere af en dobbelt Art. Deels udfører han og bør han fremdeles udføre visse Ting eller Forretninger som egentlig Statsembedsmand, og hvad dem angaaer, maatte man sige, at der ingen Grund er til at fyldestgjøre Kravet om, at Borgerne selv skulle vælge deres Borgermester; hvad derimod den Side af Borgermesterens Virksomhed angaaer, der væsentligt maa karakteriseres som bestaaende i Udførelsen af den kommunale Bestyrelses Beslutninger, da maatte man indrømme, at der i og for sig er Meget, der taler for at lade Borgerne faae Indflydelse paa Valget af den Mand, der skal udføre denne Gjerning. Man meente imidlertid deels, at det af Hensyn til den forestaaende Omordning af Retsvæsenet og Administrationen, kunde være naturligt at udstyre den endelige Afgjørelse af dette Spørgsmaal til denne Fremtid, og deels var man for det Andet af den Mening, at det maaskee vilde være ukjært for mangen en Kjøbstad, om man vilde styde over paa Kjøbstaden eller dens selvvalgte For-

mand at maatte udføre den større Deel af Borgermesterens hidtilværende Forretninger. Derfor var det, at man lod det være en fri Sag for Byraadet, om det vil lade disse Forretninger fremdeles udføre af den kongevalgte Borgermester, som skulde være pligtig til at gjøre det, naar Byraadet forlangte det, eller om det maatte føle sig stærkt og bygtigt nok til allerede nu at kunne drage disse Forretninger bort fra den kongevalgte Borgermester og overdrage dem til den af Byraadet selv valgte, fra Borgermesteren forskjelligte, Formand. Denne Stilling, som Udvalget har troet at burde indtage til dette Spørgsmaal, er endogsaa, tør jeg sige, temmelig udførlig fremstillet i Udvalgets Betænkning, og det burde ikke være tvivlsomt for Noget, som har sammenholdt Udvalgets Betænkning med Lovudkastet, som det foreligger, at saaledes var det Meningen. Om man anseer denne Ordning for hensigtsmæssig eller ikke, det er et andet Spørgsmaal, men det er noget vel seent at reise Spørgsmaal herom nu ved Slutningen af tredie Behandling. — Der er tilbage kun et enkelt Punkt, som jeg vil sige et Par Ord om til den høitærede Indenrigsminister. Det er ganske rigtigt, at jeg med Hensyn til Forslaget under Nr. 38 sagde, at det maatte forventes, at Thinget her vilde afgjøre Spørgsmaalet om, hvad der skal indbrages under Ligningen, paa samme Maade som under Landcommunalloven; men naar den høitærede Minister vil udbrage af denne Udtalelse, at det Samme maatte gjælde med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 44, som handler om en Afgjørelse af de Spørgsmaal, der maatte opstaae imellem to Communer om en Persons Skattepligt, saa forekommer det mig dog, at denne Slutning, af den høitærede Minister ikke er saa ganske rigtig. Spørgsmaalet om Skatteligningen kan nemlig ikke afgjøres paa forskjellige Maader i de forskjellige Love. Det er et overordentligt væsentligt Principspørgsmaal, som det ikke kan forudsættes, at Thinget vil afgjøre den ene Gang paa een Maade og den anden Gang paa en anden Maade. Hvad derimod dette andet Spørgsmaal angaaer, da maa det erkjendes for at være et forholdsviis underordnet Spørgsmaal, og det er et Spørgsmaal,